

altsaa sat Pris paa at faa en Forhandling derom, hvor vi kunde have faaet vare Hjertelighed for den Harm, vi sidde inde med overfor det Instrument. Men ellers vil jeg sige, at da det ærede Medlem foreslog at forfaste Provisoriet, oven i Købet med en meget kras Dagsorden, var jeg det ærede Medlem saa nær, at jeg gjerne kunde være faldet ham om Halsen. Men til andre Tider, naar ærede Medlemmer og navnlig det ærede Medlem fra Møen lader Solen skinne over Højre og over Regeringen, saa maa jeg sige, at saa staar jeg ganske modsat de Herrer. Jeg har endnu en Betragtning at gøre overfor det ærede Medlem fra Nørresundby, og denne Bemærkning gælder tillige det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling). De Herrer sige begge to, at der ingen Grund er for os til fra vor Side at beklage os over den Maade, hvorpaa vi i Fjor bleve fattede ud af Forhandlingen. De Herrer gjorde opmærksom paa, at vi havde Afgang til at tale her i Salen — det undrer mig, at de Herrer ikke ogsaa gjorde opmærksom paa, at vi overhovedet have Lov til at være her — og at vi altsaa havde Lov til at tage Del i Forhandlingen. Man forhindre heller ikke, at vi kom med i Udvalgene og tog Del i Arbejdet der. Ja, det takke vi ikke de Herrer for, det er ikke noget, de Herrer raade for, om vi have Lov til at være her, og saalænge vi ikke have faaet værre Vendinger i Forretningsordenen, end dem, vi have faaet i det foregaaende Aar, kunne de ikke fratage os Ordet eller med den bestaaende Valgordning hindre os i at komme i Udvalg. Men hvad de kunne forhindre os i, og hvad de virkelig forhindre os i, det er at deltage i Arbejdet. Der var de mærkeligste Eksempler paa Udelukkelse i den Henseende, og jeg skal nævne et. Der blev i et Udvalg indgaaet et Kompromis mellem det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds som Repræsentant for Højre og det ærede Medlem fra Møen angaaende Toldloven. Vi, der vare Medlemmer af Udvalget, og som modtog telegrafiske Forespørgsler fra Sjælland, anede ikke noget om, hvorledes det forholdt sig med denne Overenskomst, vi havde ikke hørt et eneste Ord derom. De Herrer havde plejet disse Forhandlinger og vare komne overens om at gaa bort fra det oprindelige Sukkerforslag omtrent til det, vi nu have faaet med Petroleum o. s. v., uden at vi i Udvalget havde Anelse derom, men det var telegraferet til Sjælland, og der vidste man det. Jeg siger: Den Maade at forhandle paa i Udvalg, er ikke en Maade at forhandle paa.

Selvfølgelig, hvis de Herrer ikke ville forhandle med os, saa bliver det deres Sag. Men jeg vil da gøre opmærksom paa, at det ikke er tilstrækkeligt, at vi have den formelle Afgang til at deltage i Forhandlingerne. Det, vi skulle have Ret til, hvis vi virkelig skulle have nogen Del i Afgørelsen, det er at være med i de Forhandlinger, der blive førte, inden man naar til en Overenskomst. Navnlig det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds maatte, hvis han havde bevaret lidt Agtelse for sit Partis gamle Standpunkt i den Sag, være enig med mig hert. Jeg mindes fra en tidligere Tid, da jeg sad og hørte paa disse Forhandlinger fra Referenttribunen — det ligger adskillige Aar tilbage — med hvilken Forargelse de Herrer ved Vinduet, og jeg skulde tro, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds var med, udtalte sig mod Udentingsbeslutninger. Vidre Medlemmer ville i alt Fald huse den Tid, hvor man befyldte Benstre for at styde Højre ud af Forhandlingerne derved, at Benstre tog sine Beslutninger udenfor Tinget og saa kom ind i Salen med Resultaterne, og hvor det altsaa var ganske ligegyldigt, hvad Højre sagde. Hvis det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har bevaret nogen Agtelse for dette gode, gamle Standpunkt, han og hans Venner indtog, saa vilde han give mig Ret i, at den Maade, som man i Fjor førte Forhandlingerne paa, var værre end Udentingsbeslutningerne. Det var, jeg vil ikke sige udenfor dette Ting, men endog udenfor Udvalgene, at Sagerne bleve drøftede. Uundviede have visse Forestillinger om, at i Udvalgene sidder man grundig og alsidig og overvejer, der komme alle Betragtninger til deres Ret, og det, der saa kommer her ind i Salen, er Resultatet af en Samvirken af alle Anskuelser i Udvalgene. Jeg siger, at de, der have den Mening, ville blive meget forbausede ved at faa et Indblik i, hvorledes Udvalgsarbejdet foregik her i Fjor. Jeg har nu fremført et Eksempel fra et Udvalg, hvoraf jeg var Medlem, og jeg har hørt af Meningsfæller, at der foreligger mange andre og det endda værre fra andre Udvalg. Det er det, jeg har betegnet som det, at de Herrer ikke ville have os med i Forhandlingerne, og det nytter ikke, at de sige, at vi have en formel Ret til at komme ind i Udvalgene. Hvis de desuagtet fortsætte ikke alene med Udentingsbeslutninger, men, ja man kan vel ikke sige Udentingsbeslutninger, men Beslutninger, der ere tagne bag Udvalgets Ryg i private Samtaler, saa er der ikke Oprigtig-